

Mit spørgsmål til regeringen er altså, om man vil gøre sig nogle overvejelser om, hvordan man eventuelt kan bruge strukturfondene i en førtiltrædelsesstrategi.

I forbindelse med omlægning af strukturordningerne i 1999 bør EU også se på, hvad jeg vil kalde de indirekte strukturstøtteordninger. Jeg tænker her specielt på nogle af de ordninger, der er etableret i nogle regioner i EU, bl.a. skatteordninger for virksomheder, som jo i øjeblikket betyder, at virksomhederne flytter lidt rundt i EU. Jeg tænker her specielt på Irland, der jo faktisk har en ordning, der betyder, at man ikke skal betale selskabsskat i Irland. Det kan man jo godt kalde en indirekte strukturstøtteordning.

Derfor vil jeg gerne spørge økonomiministeren om, hvordan regeringen forholder sig til denne problemstilling. Vil det ikke være rigtigt, når vi har strukturordningerne på dagsordenen i EU, at vi så også foretager en analyse af de indirekte strukturordninger, og hvordan vi kan forholde os til det, få en ramme for det, således at vi ikke oplever unfair konkurrence på det europæiske marked.

Den sidste del af forespørgslen drejer sig jo om misbrug og svindel med strukturfondsmidler. Dertil vil jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti finder, at uanset om vi skal i gang med nogle omprioriteringer og ændringer af strukturordningerne, så er det her et spørgsmål, vi hele tiden må arbejde med, for det er uacceptabelt, hvis og når der sker misbrug og svindel med strukturfondsmidlerne.

Vi kan selvfølgelig anerkende det arbejde, der er gjort for at forbedre kontrollen, og det arbejde, der er i gang, men jeg vil godt slå nogle ting fast, som jeg mener er vigtige at få ind i den nye finansreform.

Der er et spørgsmål om Kommissionens rolle her. Kommissionen har jo tit kritiseret Rådet for at vedtage ordninger, der er vanskelige at administrere, og derfor må det være oplagt, at Kommissionens rolle er den, at Kommissionen må have ansvaret for at sige nej til ordninger, som Rådet er ved at vedtage, hvis de ikke kan administreres. Det kan ikke være meningen, at vi vedtager noget, som bagefter viser sig umuligt at administrere, og som er for nemt at svindle med. Her må Kommissionens rolle være helt entydig: den må stå af, hvis Rådet er på vej i den forkerte retning.

Kommissionen må også pålægges ansvar for, at det er den, der har kontrollen, og det er den, der skal sikre, at når man frigør midlerne, så har

man også mulighed for efterfølgende at kontrollere tingene.

Og endelig må det også gælde ubetinget, at medlemslandene hæfter, hvis der finder svindel sted med EU's strukturmidler, og at medlemslandene har en helt klar tilbagebetalingspligt til EU.

Men arbejdet er jo i gang, og regeringen bør skubbe på det her arbejde; det er også mit indtryk, at økonomiministeren gør det. Et program for en sund finansforvaltning må vi have meget hurtigt på plads, således at der i hvert fald ikke fra dem, der er negativt indstillet over for EU's strukturmidler, kan bruges argumenter om det.

Endelig skal jeg til sidst sige, at den dagsorden, der er foreslået af Enhedslisten, kan Det Konservative Folkeparti selvfølgelig ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg lyttede meget intenst til hr. Kent Kirks tale og overvejede, om det er gået op for hr. Kent Kirk og De Konservative, at det, vi taler om, er 34 pct. af hele EU's budget.

Når jeg starter på den måde, så er det, fordi strukturfondspolitikken altså tager 34 pct. svarende til 222 mia. kr. i 1999-priser ifølge Økonomiministeriets beregninger. Og så står hr. Kent Kirk her og siger, at det er jo bare sådan en slags Marshallhjælp – Marshallhjælpen var jo noget, der blev givet, da hele Europa var sønderskudt – og det er en slags hjælp til selvhjælp.

Det lyder meget, meget yndigt, men det her er ikke bare lidt hjælp til selvhjælp, hr. Kent Kirk. Det her er faktisk noget, som – hvis man ikke virkelig får lavet om på systemet – betyder, at de nye lande simpelt hen vil slå bunden ud af hele EU's økonomi. Og så nytter det ikke noget, at Det Konservative Folkepartis bedste bud er, at nu skal vi lave nogle skatteændringer for at forhindre, at Irland skulle kunne gøre lidt for at få erhvervsvirksomheder til Irland.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Da fru Charlotte Antonsen holdt sin ordførertale, kom hun med et forslag på Venstres vegne, som jeg blev lidt chokeret over at høre her i dag, men som jeg egentlig ikke blev særlig overrasket over, fordi det lå i god tråd med den EU-politik, som Venstre i øvrigt præsenterer os for, med mere og mere integration og mere og mere union. Men jeg synes faktisk, forslaget var så revolutionerende, og jeg er selv så meget